

اجرای تئاتر جهانی «ادوارد اسنودن» با کارگردانی آژانس امنیت ملی

چند ماهی است که اکثر مردم جهان از خبرگزاری‌های جهانی و ملی‌شان، اسمی آشنا می‌شنوند. «ادوارد اسنودن» که در ظاهر «کارمند سابق سازمان اطلاعات مرکزی» و «بیمانکار آژانس امنیت ملی» آمریکا بوده است، برای نخستین بار در ماه ژوئن سال ۲۰۱۳ میلادی، با افشای پروژهای بظاهر محرمانه با عنوان پرپسم که از عملیات‌های آژانس امنیت ملی بوده، در روزنامه گاردین انگلیس و واشنگتن پست آمریکا، نام خود را جهانی ساخت و برای بعضی از مردم اروپا و آمریکا به قهرمان بدل شد.

وی از هنگام اولین افشاکاری‌اش بظاهر فراری است و درخواست پناهندگی به چندین کشور از جمله برزیل و روسیه را داده است.

رسانه‌های بسیاری نیز با آب و تاب خاصی این افشاکاری‌ها را منتشر می‌کنند و بعضی از وبسایت‌های خبری بخشی ویژه برای اخبار منتشر شده از طرف وی تدارک دیده‌اند. بخش ویژه «ادوارد اسنودن»!

این مسئله در رسانه‌های داخلی جمهوری اسلامی ایران نیز به چشم می‌خورد و تقریباً روزی نیست که خبری فارسی زبان، پیرامون جدیدترین سندهای رو شده علیه آژانس امنیت ملی! از زبان اسنودن منتشر نشود. چنین امری حتی در رسانه ملی نیز مشهود است.

اما پرسش این است که ادوارد اسنودن (اگر نامش مستعار نباشد!) کیست؟ آیا جریان اخیر یک واقعت است یا مسائلی نهفته در آن قرار دارد؟

برای رسیدن به پاسخ، راهی نیست مگر بررسی حوادث چند ماه اخیر و مروری بر اسناد افشا شده توسط وی. همچنین اینکه باید اصل را بر صحت گذاشت مگر اینکه تناقضاتی توجیه‌ناپذیر در روند این جریان مشاهده شود.

اولین تناقض: اسنودن در اولین مصاحبه‌اش که در گاردین انگلیس چاپ شد، اظهار داشت: «سالانه مبلغ ۲۰۰.۰۰۰ دلار از آژانس امنیت ملی در قبال تحلیل و ارزیابی امنیت پروژه‌ها می‌گرفتم و قصد دارم پس از این در ایسلند زندگی کنم». با استناد به این مصاحبه، وی باید ثروتی چند میلیون دلاری داشته باشد. مسلماً تمام این ثروت را بصورت پول نقد با خود در کشورهای مختلف از برزیل تا روسیه حمل نمی‌کند بلکه در حسابی بانکی قرار گرفته، صرف نظر از این مسئله که در یک حساب بنام خودش یا در چندین حساب به نام دیگران. بلکه آنچه مهم است، آگاهی آژانس امنیت ملی به عنوان ناظر بر کلیه امور سایبری جهان از حساب‌های بانکی این شخص است. از سوی دیگر بانک جهانی که تحت نظر آمریکا کار می‌کند، هر دستوری را از سوی این کشور در نظام پولی و مالی جهان اجرا می‌کند ولو اینکه به بسته شدن حساب‌های جهانی دولت یک کشور منجر شود (همانند بلوکه شدن حساب‌های ایران پس از انقلاب اسلامی)، چه رسد به اینکه حساب‌های یک شخص فراری را مسدود کند.

اگر این شخص واقعاً فراری است، و حیثیت آمریکا را خدشه‌دار نموده، چرا تا کنون اقدامی برای بستن حساب‌های وی نشده است؟

این سؤال در حالی مطرح است که جیمز ووزلی، رئیس سابق سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا، در مصاحبه‌ای به فاکس نیوز گفت: «من فکر می‌کنم عفو اسنودن احمقانه است. وی باید به اتهام خیانت تحت پیگرد قرار بگیرد و اگر توسط هیئت منصفه گناهکار تشخیص داده شود، باید به دار آویخته شده تا بمیرد.»

دومین تناقض: که آمریکا بارها نشان داده که در چنین مواردی، وقتی شخصی مجرم از مرزهایش فرار کرده و به دیگر کشورهای جهان پناه می‌برد، چگونه برخورد می‌کند. در آخرین نمونه آن که در اثر بمب‌گذاری بوستون، یک نفر کشته شد، پس از چند روز رسانه‌ها منتشر کردند که بمب‌گذاران دو جوان اهل چین بودند که با همکاری مشترک روسیه و آمریکا دستگیر شده و به آمریکا عودت داده شدند.

حال آیا باید باور کرد که همان روسیه، به اسنودن به عنوان خیانتکار بزرگ آمریکایی، پناه بدهد؟ چرا تا کنون هیچ اقدامی برای دستگیری وی نشده است؟

سومین تناقض: اینست که بیش از ۹۰ درصد اخبار اسنودن برای نخستین بار از رسانه‌های آمریکایی و انگلیسی منتشر می‌شوند. در حالی که می‌دانیم آژانس امنیت ملی عضو قراردادی است که سرفرماندهی ارتباطات دولتی انگلیس نیز عضو آن است. اگر به واقع موارد منعکس شده از سوی اسنودن افشاگری است و به ضرر آژانس امنیت ملی، چرا نه دولت آمریکا و نه دولت انگلیس با رسانه‌های ملی‌شان کوچکترین برخوردی صورت ندادند و روزنامه گاردین انگلیس و واشنگتن پست آمریکا به سادگی با اسنودن ارتباط دائم داشته و از قول او، روزانه اسنادی را به ضرر دولت‌هایشان منتشر می‌سازند؟

The Washington Post

Washington Post • Thursday, June 10, 2013 • Edition: Thursday 4:30 • 40¢ • WASHINGTON, DC • MONDAY, JUNE 10, 2013 • www.washingtonpost.com • #228

Man who leaked NSA secrets steps forward

A REPORTER'S ACCOUNT
To leaker, personal risks were clear

By **BARBARA GRUNBERG**
He called me **BRISKANNEN**, a code name in the dark-hair world of the National Security Agency, where he worked for the signals intelligence division.

There was the name he chose for himself: "whistleblower" or "Lafayette," as he had been called in the past at the National Security Agency. I asked him why he chose that name. He said it was a nod to the American Revolutionary War, when he was a young man, and he was a patriot. He said he was a patriot and he was a patriot. He said he was a patriot and he was a patriot.

Before the world knew his name, tech specialist Edward Snowden, 29, was in Hong Kong, drafted a series of explanations. **AP/WIDE WORLD**

EDWARD SNOWDEN: 'I'M NOT GOING TO HIDE'
Boss Allen consultant could face prosecution

By **BARBARA GRUNBERG**
and **DAVID BRISKANNEN**
A 29-year-old man who says he is a former contractor for the NSA and possibly the CIA, Edward Snowden said he was the principal source of recent disclosures about top secret NSA programs, including the NSA's bulk collection of phone records and e-mails from the long history of U.S. intelligence programs. He said he disclosed secret documents in response to what he described as the systematic surveillance of innocent citizens.

اما **چهارمین تناقضی** که واقعی بودن این جریان را به شدت خدشه دار می‌کند، تناقضاتی است که در اخبار منتشر شده از زبان اسنودن وجود دارد.

اگر به آرشیو اخبار منتشر شده از سوی اسنودن نگاه شود، یکی از مشکوک‌ترین و چشمگیرترین مواردی که ذهن هر مخاطبی را به تردید وامی‌دارد، مسئله تناقضاتی است که در اسناد افشا شده توسط وی دیده می‌شود.

بعنوان نمونه، به تناقضات موجود درباره «نقش رژیم صهیونیستی در همکاری با آژانس امنیت ملی» می‌توان اشاره نمود.

لطفاً به دو خبری که هر دو بر اساس اسناد منتشر شده از سوی اسنودن، رسانه‌ای شده‌اند توجه فرمایید:

* خبر اول:

جاسوسی نیابتی آژانس امنیت ملی آمریکا برای اسرائیل!

خلاصه خبر: «آمریکا اطلاعات شهروندان خود را به سرویس‌های جاسوسی اسرائیل می‌دهد.» روزنامه گاردین این خبر را به نقل از ادوارد اسنودن کارمند سابق آژانس امنیت ملی آمریکا فاش کرد. بر اساس اسناد جدید افشا شده از سوی اسنودن، آژانس امنیت ملی آمریکا، داده‌های اطلاعاتی خود از جمله اطلاعات درباره شهروندان آمریکا را با دولت اسرائیل به اشتراک می‌گذارد.

۲۳ شهریور ۹۲، گاردین انگلیس

* خبر دوم:

تلویزیون اسرائیل در واکنش به انتشار اخباری در رابطه با جاسوسی آمریکا و انگلیس از نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، مدعی شد نتانیاهاو در دفتر کارش هیچ رایانه‌ای ندارد و از بیم جاسوسی برخی اوقات از ایما و اشاره استفاده می‌کند.

خلاصه خبر: ساعتی پس از افشای جاسوسی آمریکا و انگلیس از نزدیکترین متحد خود یعنی رژیم صهیونیستی، تلویزیون اسرائیل گزارشی پخش کرده است از اقدامات امنیتی که «بنیامین نتانیاهاو» نخست‌وزیر این رژیم از بیم جاسوسی توسط سرویس‌های اطلاعاتی خارجی، انجام می‌دهد.

دیروز بخش تازه‌ای از اسناد «ادوارد اسنودن» افشاگر آمریکایی منتشر شد. این اسناد نشان می‌دهد سرویس‌های اطلاعاتی آمریکا و بریتانیا ایمیل‌های «ایهود اولمرت» نخست‌وزیر سابق و «ایهود باراک» وزیر جنگ سابق رژیم صهیونیستی را رصد و شنود کرده‌اند.

کانال ۲ تلویزیون اسرائیل در برنامه‌ای که شب گذشته پخش کرد، گزارش داده که نتانیاهو در دفتر کار خود هیچ رایانه‌ای ندارد و ایمیلی هم ارسال نمی‌کند. بر این گزارش، نتانیاهو خط تلفن شخصی‌ای نیز در دفتر کار خود ندارد.

۳۰ آذر ۹۲، خبرگزاری فارس

تناقض آشکاری که در متن این دو خبر وجود دارد، آن هم در فاصله کمتر از ۳ ماه! به وضوح بیانگر جعلی بودن اطلاعات و یا حداقل کامل نبودن اسناد ارائه شده توسط اسنودن است.

در واقع سؤال اصلی اینست که اگر بر اساس ادعای اسنودن، اسرائیل از جمله عوامل پشت پرده جاسوسی‌های آژانس امنیت ملی بوده و به عنوان شریک و همکار این سازمان معرفی شده، چگونه است که تنها با گذشت ۳ ماه از این ادعا، امروز توسط همین شخص سندی علنی می‌شود که ادعای آن مبنی بر جاسوسی چندین ساله آژانس از مقامات عالی اسرائیل نظیر باراک و نتانیاهو است؟!

این تضاد که عوامل پشت پرده آژانس که از همه جاسوسی می‌کنند، از خودشان جاسوسی می‌شود به چه معنی است؟ اینکه از بین این دو ادعا، حداقل یکی از آنها کذب است؟ اینکه اسنودن بخش بزرگی از حقیقت را نگفته و فقط قسمت کوچکی را منتشر کرده؟ اینکه سازمان دیگری به جز آژانس امنیت ملی وجود دارد که حتی از حکومت‌های صهیونیستی هم جاسوسی می‌کند و ضمناً ارتباطی هم با آژانس امنیت ملی ندارد؟ در صورتی بررسی دقیق رفتار و گفتار ادوارد اسنودن، از این دست تناقضات باز هم دیده می‌شود.

همچنین با بررسی اطلاعاتی که از سوی اسنودن منتشر شده است، دو نکته کلی حاصل می‌شود:

۱- بخش اعظم این اطلاعات جدید نیست و قبلاً هم منتشر شده لذا حرکت اسنودن در اینگونه اطلاعات، افشاگری نیست.

۲- بخش کوچکی از اطلاعات منتشر شده یا بصورت مطلق کذب است یا حقیقتی آمیخته با کذب است که باز هم سرخ جدیدی از فعالیت‌های جدید آژانس امنیت ملی در نسبت با گذشته ارائه نمی‌کند.

پرسش اینست که اگر واقعاً اسنودن یک افشاگر است و به این حجم عظیم از اطلاعات طبقه‌بندی شده آژانس امنیت ملی دسترسی داشته است، چرا اسناد دارای طبقه‌بندی بالا را منتشر نمی‌کند؟ چرا نام رؤسای اصلی و پشتیبانان مالی آژانس امنیت ملی را بیان نمی‌کند؟ چرا پروژه‌های در دست اجرای آژانس امنیت ملی را معرفی نمی‌کند؟

این دست سوالات موجب ایجاد یقین بیشتر نسبت به صحنه‌سازی بودن جریان اسنودن می‌گردد.

اما سؤال اصلی اینست که: آژانس امنیت ملی در حال انجام چه پروژه‌های سری است که برای ایجاد غفلت در مردم جهان نسبت به خودش، حتی حاضر شده با پیادسازی این نتایج جهانی توسط یکی از عواملش (اسنودن)، اعتبار خود و آمریکا را در سطح جهانی لکه‌دار کند؟!

«جهت مطالعه بیشتر در این زمینه: «سازمان‌های پنج چشم، در اوج یا در قعر؟!»

ادامه دارد ...